

FILTRY ZE SKOŃCZONĄ ODPOWIEDZIĄ IMPULSOWĄ (SOI)

ang. Finite Impulse Response (FIR)

www.agh.edu.pl

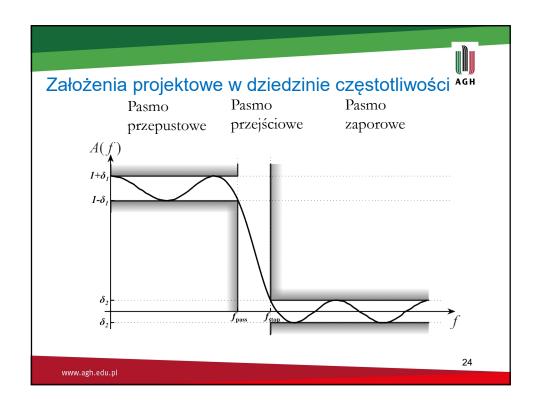
Spis treści

- 1. Definicja filtru FIR
- 2. Charakterystyki częstotliwościowe
- 3. Filtry FIR z liniową charakterystyką fazową
- 4. Definicja filtru 2-D FIR
- 5. Filtry 2-D FIR z liniową charakterystyką fazową
- 6. Projektowanie filtrów metoda okna
- 7. Projektowanie filtrów metoda próbkowania w dziedzinie częstotliwości
- 8. Optymalizacyjne metody projektowania filtrów FIR

2

www.agh.edu.pl

Metoda okna

- 1. Wybór rodzaju filtru (dolnoprzepustowy, górnoprzepustowy) oraz znormalizowanej częstotliwości granicznej (odcięcia) $\underline{f_g} \in [0,1]$ Dla filtru rzędu N mamy N+1 współczynników.
- 2. Analityczne wyznaczenie idealnej odpowiedzi impulsowej dla filtru. Filtr dolnoprzepustowy (DP) jest tu zawsze filtrem bazowym

$$h_{DP}(m) = \begin{cases} 2f_g \frac{\sin(2\pi f_g m)}{2\pi f_g m} & , m = -\frac{(N+1)-1}{2},...,0,...,\frac{(N+1)-1}{2} \\ 2f_g & , m = 0 \end{cases}$$
3. Przesunięcie w prawo współczynników o $M = (N+1-1)/2$, tzn. zamiast

- 3. Przesunięcie w prawo współczynników o M=(N+1-1)/2, tzn. zamiast indeksów m=-(N+1-1)/2,...,0,...,(N+1-1)/2 mamy nowe indeksy n=0,...,N h(n)=h(m)
- 4. Dodatkowo: tak otrzymane współczynniki filtru h(n) można

  """ Ptrittibżyć przez wybraną funkcję okna czasowego

Metoda okna

6

W przypadku filtru górnoprzepustowego rzędu N (N+1 współczynników) oraz znormalizowanej częstotliwości granicznej f_g ∈ [0,1] analityczne wyznaczenie idealnej odpowiedzi impulsowej poprzez:

$$h_{GP}(m) = \delta(m) - h_{DP}(m)$$

$$h_{GP}(m) = \begin{cases} -2f_{g} \frac{\sin(2\pi f_{g}m)}{2\pi f_{g}m} & , m = -\frac{(N+1)-1}{2},...,0,...,\frac{(N+1)-1}{2} \\ 1-2f_{g} & , m = 0 \end{cases}$$

- 2. Przesunięcie w prawo współczynników o M=(N+1-1)/2, tzn. zamiast indeksów m=-(N+1-1)/2,...,0,...,(N+1-1)/2 mamy nowe indeksy n=0,...,N h(n)=h(m)
- 3. Dodatkowo: tak otrzymane współczynniki filtru h(n) można przemnożyć przez wybraną funkcję okna czasowego

Zastosowanie funkcji okna czasowego

Mając współczynniki filtru typu FIR h(n) rzędu N zaprojektowanego przy pomocy dowolnej z podanych na wykładzie metody projektowania filtru,

możemy przemnożyć współczynniki filtru przez funkcję okna czasowego (Blackman, Hamminga, Hanninga, itp.) w celu zmiany charakterystyki częstotliwościowej filtru (przede wszystkim w paśmie zaporowym)

$$h_w(n) = w(n)h(n)$$

Np. okno Blackmana: $w(n) = \alpha_0 - \alpha_1 \cos\left(\frac{2 \pi n}{M}\right) + \alpha_2 \cos\left(\frac{4 \pi n}{M}\right)$

gdzie
$$M=N/2$$
  $\alpha_0=\frac{1-\alpha}{2}$ $\alpha_1=\frac{1}{2}$ $\alpha_2=\frac{\alpha}{2}$

www.agh.edu.pl

AGH

Metoda: Projektowanie filtrów przy pomocy szeregów Fouriera

Współczynniki szeregu trygonometrycznego Fouriera

$$H^{zad}(\underline{f}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} h_n e^{-2\pi i \underline{f} n}$$

oblicza się ze wzoru

$$h_n = \int_{-1/2}^{1/2} H^{zad}(\underline{f}) e^{2\pi j \underline{f} n} d\underline{f}$$

Ten wzór jest odwrotną transformacją Fouriera!

Charakterystyki częstotliwościowe spełniają warunki

$$\begin{cases} |H^{zad}(\underline{f})| = |H^{zad}(-\underline{f})| \\ \theta^{zad}(f) = -\theta^{zad}(-f) \end{cases}$$

Zespolona charakterystyka częstotliwościowa filtru ma postać

$$H(\underline{f}) = \sum_{n=0}^{N} h_n e^{-2\pi j \underline{f} n}$$

8

AGH

Metoda: Projektowanie filtrów przy pomocy szeregów Fouriera

Współczynniki szeregu trygonometrycznego Fouriera

$$H^{zad}(\underline{f}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} h_n e^{-2\pi j \underline{f} n}$$

oblicza się ze wzoru

$$h_n = \int_{-1/2}^{1/2} H^{zad}(\underline{f}) e^{2\pi j \underline{f} n} d\underline{f}$$

Ten wzór jest odwrotną transformacją Fouriera!

Odpowiedź impulsowa spełnia warunki $h_n = 0$ dla:

n < 0 bo filtr ma być przyczynowy

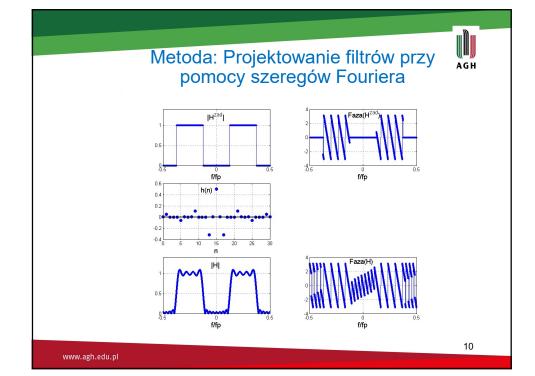
n > N bo filtr ma być skończonego rzędu

Zespolona charakterystyka częstotliwościowa filtru ma postać

$$H(\underline{f}) = \sum_{n=0}^{N} h_n e^{-2\pi j \underline{f} n}$$

9

www.agh.edu.p

Metoda próbkowania w dziedzinie częstotliwości - Projektowanie filtrów przy pomocy odwrotnej DFT

Skoro

$$h_n = \int_{-1/2}^{1/2} H^{zad}(\underline{f}) e^{2\pi j \underline{f} n} d\underline{f}$$

to

$$h_n = \frac{1}{N+1} \sum_{k=0}^{N} H^{zad} (k/(N+1)) w_{N+1}^{-kn}$$

$$n = 0,..., N$$

$$w_{N+1} = e^{-j\frac{2\pi}{N+1}}$$

11

www.agh.edu.pl

Metoda próbkowania w dziedzinie częstotliwości Projektowanie filtrów przy pomocy odwrotnej DFT

1. Zadanie charakterystyki częstotliwościowej filtru

$$\left|H^{zad}(f)\right| = \left|H^{zad}(-f)\right|$$

$$\theta^{zad}(f) = -\theta^{zad}(-f)$$

2. Obliczenie odwrotnej cyfrowej transformaty Fouriera

$$h_n = \frac{1}{N+1} \sum_{k=0}^{N} H^{zad} (k/(N+1)) w_{N+1}^{-kn}$$

$$n = 0, ..., N$$

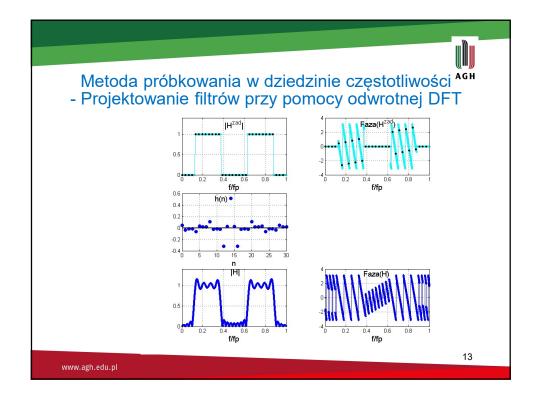
$$k = 0, ..., N$$

$$n = 0,..., N$$

$$k = 0,..., N$$

- 3. Przesunięcie cykliczne (kołowe) o M=(N-1)/2 próbek
- 4. Dodatkowo: tak otrzymane współczynniki filtru hn można przemnożyć przez wybraną funkcję okna czasowego

12

$$Q^{opt} = \min_{h} Q$$
  $L_W^2(0, 1/2)$

$$L_W^2(0,1/2)$$

$$Q(h_0, \dots, h_N) = \int_0^{1/2} W(\underline{f}) |H^{zad}(\underline{f}) - H(\underline{f})|^2 d\underline{f} \qquad W(\underline{f}) \ge 0$$

$$W(\underline{f}) \ge 0$$

$$Q(h_0,...,h_{(N-1)/2}) = \int_0^{1/2} W(\underline{f}) \left| H^{zad}(\underline{f}) - 2e^{-\pi j\underline{f}N} \sum_{n=0}^{(N-1)/2} h_n \cos(\pi \underline{f}(2n+1)) \right|^2 d\underline{f}$$

$$h = \{h_n : n = 0,...,(N-1)/2\}$$

$$H(\underline{f}) = A(\underline{f}) e^{j\theta(\underline{f})}$$

$$Q = \int_{0}^{1/2} \left\{ \alpha \left[A(\underline{f}) - A^{zad}(\underline{f}) \right]^{2} + (1 - \alpha) \left[\theta(\underline{f}) - \theta^{zad}(\underline{f}) \right]^{2} \right\} d\underline{f}$$

$$0 \le \alpha \le 1$$

Kryterium w przestrzeni

$$E(\underline{f}) = W(\underline{f}) \left(A^{zad} (\underline{f}) - A(\underline{f}) \right) \qquad C_W (0, 1/2)$$

$$C_W(0, 1/2)$$

$$Q = \max_{\underline{f}} \left| E(\underline{f}) \right|$$

$$Q^{opt} = \min_{h} \max_{f} \left| E(\underline{f}) \right|$$

Przykład metody Parks-McClellan 1972 rok

$$E(\underline{f}) = W(\underline{f}) \Big(A^{zad} (\underline{f}) - A(\underline{f}) \Big)$$

$$Q^{opt} = \min_{h} \max_{\underline{f}} \left| E(\underline{f}) \right|$$

Algorytm Remeza 1957 rok

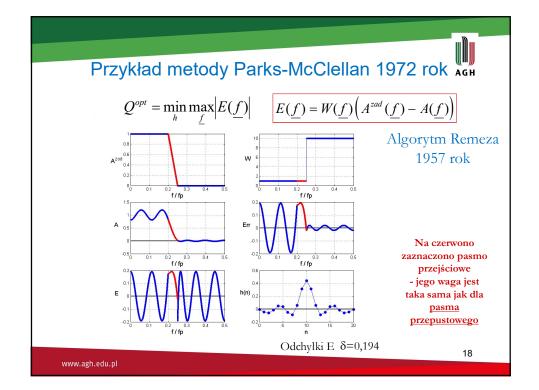
Evgeny Yakovlevich Remez

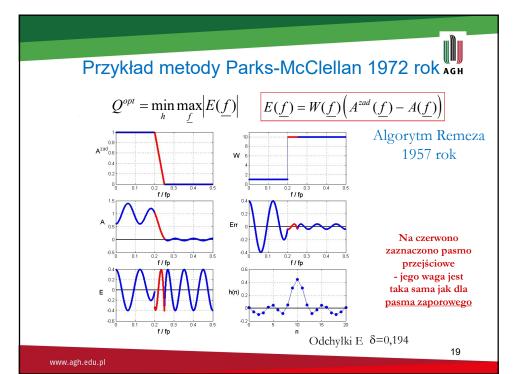
(1895 na Białorusi 1975 w Kijowie)

odchyłki δ =0,18

17

www.agh.edu.p

Twierdzenie Czebyszewa

Jeżeli
$$A(\underline{f}) = 2\sum_{n=0}^{M} h_n \cos((2n+1)\pi \underline{f})$$

i istnieje conajmniej M+2 częstotliwości

$$0 < \underline{f}_1 < \underline{f}_2 < \dots < \underline{f}_{M+1} < \underline{f}_{M+2} < 0,5$$

takich, że

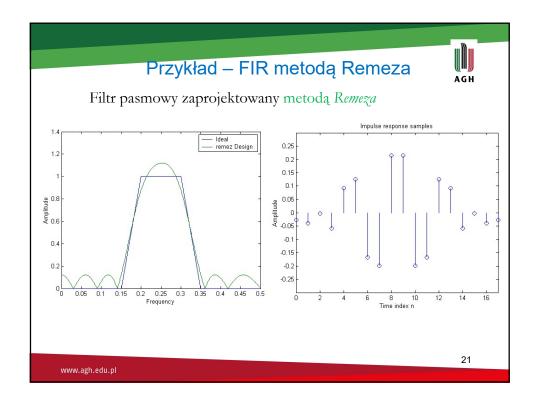
$$E(\underline{f}_{i}) = -E(\underline{f}_{i+1})$$

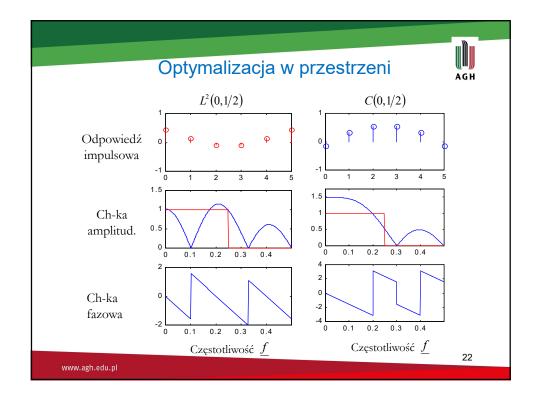
dla i = 1,..., M+1 oraz

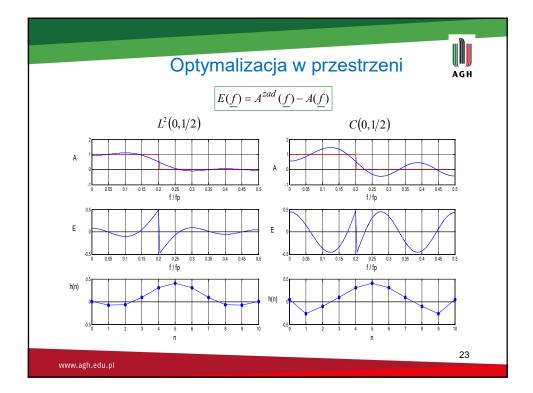
$$|E(\underline{f}_i)| = \delta = \max_{0 \le \underline{f} \le 0.5} |E(\underline{f})|$$

dla i = 1,...,M+2,

to wtedy i tylko wtedy istnieje jeden zestaw współczynników $h_0, \cdots, h_M$ dla których δ osiąga najmniejszą wartość.

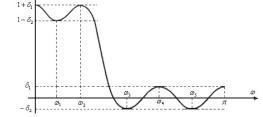

AGH

$$A^{zad}(\underline{f}) - \delta \le A(\underline{f}) \le A^{zad}(\underline{f}) + \delta$$

 $Ax \ge b$ $Q = c^T x$

$$\begin{cases} A(\underline{f}) + \delta \ge A^{zad}(\underline{f}) \\ -A(\underline{f}) + \delta \ge -A^{zad}(\underline{f}) \end{cases}$$

$$\underline{f}_{k} \in [0 \quad 0.5]$$
 dla $k = 1, 2, ..., K$

24

Macierzowy zapis programowania liniowego

$$\begin{cases}
A(\underline{f}) + \delta \ge A^{zad}(\underline{f}) \\
-A(\underline{f}) + \delta \ge -A^{zad}(\underline{f})
\end{cases}$$

$$Ax \ge b$$

$$Q = c^T x$$

$$2\begin{bmatrix} \cos(\pi \underline{f}_{1}) & \cos(3\pi \underline{f}_{1}) & \cdots & \cos(N\pi \underline{f}_{1}) & 1/2 \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ \cos(\pi \underline{f}_{K}) & \cos(3\pi \underline{f}_{K}) & \cdots & \cos(N\pi \underline{f}_{K}) & 1/2 \\ -\cos(\pi \underline{f}_{1}) & -\cos(3\pi \underline{f}_{1}) & \cdots & -\cos(N\pi \underline{f}_{1}) & 1/2 \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ -\cos(\pi \underline{f}_{K}) & -\cos(3\pi \underline{f}_{K}) & \cdots & -\cos(N\pi \underline{f}_{K}) & 1/2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} h_{0} \\ h_{1} \\ \vdots \\ h_{\frac{N-1}{2}} \\ \delta \end{bmatrix} \ge \begin{bmatrix} A^{zad} (\underline{f}_{1}) \\ \cdots \\ -A^{zad} (\underline{f}_{1}) \\ \cdots \\ -A^{zad} (\underline{f}_{K}) \end{bmatrix}$$

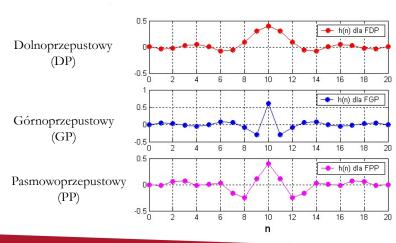
$$Q = \delta$$

www.agh.edu.p

25

Przykładowe odpowiedzi impulsowe filtrów

www.agh.edu.pl